

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ .	φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐ-	
ρώπῃ	φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ	Ρουβλ. 25
Ἐξ ἀμνηστῶν τῶν ἡμῶν.	

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ .	Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Λίτ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας	φρ. γρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτίθεται.	

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται ἡροσίων δύο (2).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΦΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ὁ Ἀρριανός.—Ἐλεγείον (εἰς τὴν ἀώρως ἀποθανοῦσαν Σοφίαν Ν. Περβάνουλου).—Ἀστρονομικὰ (περὶ τινῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐκλείψων τοῦ Ἥλιου).—Ποικίλα.—Χρονικὰ ἑορταστικά Δράμας.—Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς.—Στατιστικά (ὁ βάμβαξ ἐν τῷ κόσμῳ).—Ὁ Κόσμος ἐν ᾧ ζῶμεν (διάλογος).—Ἡ ἐξομολόγησις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς πολιτικῆς πολλὰ καὶ ποικίλα ἀναγράφονται ζητήματα, ἐπισπόμενα τὴν προσοχὴν τοῦ ἐν Εὐρώπῃ πολιτικοῦ κόσμου καὶ προκαλοῦντα μακρὸν λόγον ἔν τε τοῖς περὶ τὴν πολιτικὴν ἀσχολουμένοις κύκλοις καὶ ἐν τῷ τὰς ιδέας τούτων ἐκφράζοντι τύπῳ. Τῶν ζητημάτων τούτων τὴν πρώτην κατέχει, ὡς εἰκός, θέσιν ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ κυβερνητικὴ ἀλλαγὴ, ἢ μεγάλως βαρύνουσα ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας καὶ τὰ μέγιστα συντελοῦσα εἰς τὴν μετακίνησιν τῶν πεσσῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ζατρικίου. Ἦδὴ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, προφασιζόμενος τὰς λευβοδρομίας τῶν βασιλικῶν θαλαμηγῶν, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου ἔτυχε λαμπρᾶς δεξιώσεως, καὶ εδείπνησε παρὰ τῇ μάμμῃ αὐτοῦ, τῇ λίαν τὸν ἐστεμμένον ἔγγονον ἀγαπῶσθαι παρὰ τὴν κατὰ τῆς Ἀγγλίδος, τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑποτύφουσιν μῆνιν τῶν ἐν Γερμανίᾳ, τὴν καταδειχθεῖσαν ἀρκοῦντως ἐμφανῶς ἐπὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Εὐγενεῦς Φρειδερίκου καὶ κατὰ τὸ ζήτημα τῶν παρὰ τῇ χήρᾳ αὐτοκρατεῖρα ἐγγράφων τοῦ ἀειμνήστου συζύγου. Καὶ ναὶ μὲν οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἔσπευσαν ἐκ τῶν προτέρων ἔτι νὰ διακηρύξωσιν ὅτι ἢ εἰς Ἀγγλίαν μετὰ δασίς τοῦ μονάρχου οὐδὲν τὸ σημαντικὸν ἔχει οὐδὲ κέκτῃται τὴν πολιτικὴν σημασίαν, ἢ ἐνια τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων πειρῶνται ν' ἀνεύρωσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ παραστῆναι εἰς τὰς ἐν Χόουεξ λευβοδρομίας· ἀλλ' ἐὰν συνδυασθῶσι τὰ γεγονότα μετὰ τῶν κρίσεων κυβερνητικῶν τινῶν ὀργάνων περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς νέας ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ κυβερνήσεως, ἀμφθῆ δὲ ὑπ' ὅψιν καὶ ὁ πάτα-

γος, ὁ γινόμενος περὶ τὸ ζήτημα ὅτι συμφέροι τῇ Ἀγγλίᾳ ἢ μετὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας σύμπραξις, δυνατόν εἶπεν ὅτι Γουλιέλμος ὁ Β', παριστάμενος ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν παραμονὴν τῆς τοῦ κοινοβουλίου συνόδου, καθ' ἣν κρίνεται ἡ τύχη τῆς συντηρητικῆς κυβερνήσεως, ἦγετο πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ἱκανοποιῆσαι τὸν περὶ τὰ ναυτικὰ πόθον αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς σκέψεως τοῦ ὑποδειξάι τῇ φιλελευθέρῳ κυβερνήσει ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ Γερμανία προθύμως τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς παρέχει εἰς τὴν μεγάλην Βρετανίαν, τὴν ἔχουσαν οὐ μικρὰν ἀνάγκην τῆς τριπλῆς συμμαχίας συνεπείᾳ τῶν συνταυτιζομένων συμφερόντων. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ προθέσεις τῶν ἐν Βερολίνῳ νεκρὸν θὰ παραμείνωσι γράμμα, ἄτε τῆς φιλελευθέρας κυβερνήσεως, μεθ' ὅλας τὰς διακηρύξεις τῶν κυβερνητικῶν ἐν Λονδίνῳ ὀργάνων, ἥκιστα σκοπούσης νὰ μιμηθῆ τὴν προκάτοχον καὶ νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ὃν τρόπον ὑπηνίσσετο ἐσχάτως ὁ ἐκ Σικελίας πολιτευτής, ὅστις, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς μεγαλομανίας διατελῶν πάντοτε, ἐπειράθη νὰ διαβουκολήσῃ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι κατώρθωσε νὰ δεσμεύσῃ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸ ἄρμα τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ καταστήσῃ ἐκείνην στενὴν σχεδὸν σύμμαχον ταύτης. Ὁ κ. Γλάδστων κρεῖσσον παντὸς ἄλλου γινώσκει ὅτι ἡ ἀρωγὴ, ἢ ἡ χώρα αὐτοῦ νὰ παράσχῃ δύναται εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν, οὐδὲν ἀντιστάθμισμα ἔχει παρὰ τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου καὶ μάλιστα ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, ὅπου ἡ Ρωσία διπνεκῶς ἀπειλεῖ τὸ ἐν τῇ ἡπείρῳ ταύτῃ κράτος τῆς Ἀγγλίας. ἐπομένως καλὸν ἡγεῖται νὰ τηρήσῃ οὐδετέραν πολιτικὴν, φέρουσαν μάλιστα τὸ πρόσχημα εὐμενείας καὶ συμπαθείας πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἢς ἡ μῆνις καὶ ἡ ἀγανάκτησις ἐπιβλαβῆς ἀπέβῃ πάντοτε τῇ Ἀγγλίᾳ.

Τῇ ἀλθθείᾳ τὸ ἀνακινθῆν ἀφγανικὸν ζήτημα, τὸ δυνάμενον νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ κατέχον τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ τάπντος ζητήμασιν, ἀποτελεῖ τρανὸν τεκμήριον τοῦ ὅτι πᾶσα τῆς μεγάλης Βρετανίας ἐν Εὐρώπῃ ἀντενέργεια κατὰ τῆς μεγάλῃς τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως φοβερὰν συνεπάγεται τὴν ἀντίδρασιν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ καὶ προκαλεῖ τὴν ἐκμυδένισαν τῶν σταθμῶν, οὗς ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρῆς ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἰδρῦσῃ εἰς τὰ παραμεθόρια τῆ ἀγγλικῆς Ἰνδικῆς ἀσιατικῆς κράτη πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας τῶν Ρώσων, νὰ ἐνισχύσῃ δ' ἔτι μᾶλλον διὰ τῆς μετὰ τοῦ ἐμίρου τῆς Ἀφγανίας συμβάσεως τοῦ 1886, τῆς χαρακτηρισθείσης ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος ὡς τοῦ τε-